

Play BKR Eindhoven

Het Play BKR Eindhoven was een social media project over de toegankelijkheid van de BKR collectie uit Eindhoven. Deze collectie bestaat niet echt als collectie. Althans, niemand hanteert het begrip als zodanig. Maar voor het project Play BKR Eindhoven hebben we de collectie in het leven geroepen om het onderzoek mogelijk te maken en de samenwerking met het Van Abbemuseum in Eindhoven een kader te geven. De BKR collectie Eindhoven bestaat uit alle kunstwerken die tussen 1949 en 1987 in het kader van de BKR in Eindhoven zijn verworven. Een deel van deze kunstwerken kwam in het bezit van de gemeente Eindhoven, het andere deel werd eigendom van het Rijk. In de diaspora van deze collectie is een aantal werken terecht gekomen in de collectie van de RCE (het toenmalige ICN), terwijl een ander deel is verworven door het Van Abbemuseum. De BKR collectie Eindhoven is daarmee een collectie die het Van Abbemuseum en de RCE delen.

Met Play BKR Eindhoven zijn we aantal onderzoeklijnen met elkaar in verband gebracht en verknoot. Zo is het onderzoek naar de waarde en waardering van kunst gerelateerd aan het onderzoek naar de toegankelijkheid van collecties, zowel fysiek als virtueel. Op de achtergrond speelde ontoegankelijkheid en geringe waardering als bedreiging voor de conditie van kunstwerken een rol, waarmee het onderzoek ook een verband had met het programma Collectie Risico Management. Het vertrekpunt was een uitnodiging van het Van Abbemuseum in Eindhoven om te participeren in [Play Van Abbe](#). In dit 18 maanden durende onderzoeks- en tentoonstellingsprogramma stelde het museum de aard en het functioneren van de collectie en van het museum centraal. Een periode van zelfonderzoek en zelfreflectie, die vormgegeven werd in vier tentoonstellingsprojecten.

Het Van Abbemuseum vroeg zich af: *“Wat is de rol van een kunstmuseum in de 21e eeuw? Wat zijn de codes in een museum en in welke mate zijn we ons hiervan bewust? Hoe hebben deze codes zich ontwikkeld en gelden ze nu nog steeds? Kunnen we ze zichtbaar maken? Ze veranderen? Met ze spelen?”*

Het ICN participeerde in het derde deel van Play Van Abbe. Dat deel had als thema en titel ‘De Principes van het Verzamelen / het Verzamelen van Principes’ (The Politics of Collecting / Collecting Politics). De RCE koos zelf de BKR collectie uit Eindhoven om het thema nader in te vullen. Het project duurde een jaar (juli 2010 – juli 2011). De medewerkers van de sector Kunstcollecties van de RCE speelden een belangrijke rol in het project, evenals het publiek van het Van Abbemuseum. Beiden zijn belangrijke stakeholders en onmisbaar voor het functioneren van de collecties. Maar de heersende “principes van het verzamelen” beperken hun zeggenschap over het gebruik van de collecties. De conservator heeft, volgens die principes, het exclusieve recht om te bepalen welk kunstwerk tentoongesteld wordt en welk kunstwerk in het depot blijft. In het project Play BKR Eindhoven werden de rollen omgedraaid. Depotmedewerkers en museumbezoekers kozen de werken uit de BKR collectie Eindhoven die uiteindelijk geëxposeerd zijn. Niet in het museum, maar bij de bezoekers thuis.

1. Toegankelijkheid

Collecties zijn gebaat bij een goede toegankelijkheid. Daarom plaatste de RCE in 2009 het programma Toegankelijkheid op de onderzoeksagenda. In dat programma zouden verschillende culturele erfgoedcollecties -die vrij onzichtbaar waren- in casestudies bestudeerd worden. De Rijkscollectie, in beheer bij de RCE, kwam hierbij ook opnieuw onder de aandacht. Deze collectie omvat ongeveer 100.000 kunstvoorwerpen, waaronder schilderijen, beelden, tekeningen, tapijten, sieraden en foto's. Vanaf 1996 werd deze collectie door het RCE beheerd.

Toegankelijkheid van cultureel erfgoed wordt door vele factoren bepaald. Bij museale collecties speelt de [registratie](#) van de individuele objecten een sleutelrol. Het collectieregistratiesysteem is de ruggengraat van het collectiemanagement. Een goede registratie is ook een belangrijke factor in de bescherming van het kunstwerk. Hoe minder kennis er is over een kunstwerk, hoe minder waardering dat kunstwerk krijgt. Zonder informatie over oorsprong en geschiedenis raakt het zijn betekenis kwijt. Museale collecties hebben een tentoonstellingsruimte waar ze zichtbaar kunnen worden gemaakt. Wat gebeurt met een collectie zoals die van het RCE die gedeeltelijk in het depot ligt en die geen eigen museum heeft? Van het uitgeleende gedeelte van de Rijkscollectie hangen er kunstvoorwerpen in openbare gebouwen, Nederlandse ambassades in het buitenland en in vaste opstellingen of tijdelijke tentoonstellingen van musea. Bij slechts een klein deel van de uitgeleende kunstwerken wordt door de tentoonsteller vermeld dat het van de RCE afkomstig is. Daarom blijft ondanks de zichtbare voorwerpen de collectie van de RCE relatief onbekend.

2. BKR

De [BKR](#), voluit de Beeldende Kunstenaars Regeling, in 1949 gestart als Contraprestatie, was een unieke subsidieregeling. Honderden Nederlandse kunstenaars hebben er korter of langer gebruik van gemaakt om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien in periodes dat ze onvoldoende inkomsten konden verwerven uit de verkoop van hun werk. De BKR werd op 1987 officieus opgeheven, en in 1992 officieel ingetrokken. In 1993 werden er ongeveer 120.000 van de 250.000 BKR kunstwerken in rijksbezit geschonken aan instellingen die de werken al in bruikleen hadden. Nog eens 100.000 kunstwerken kwamen terecht bij de Stichting Kunstwegen, die de kunstwerken òf teruggaf aan de kunstenaars, òf schonk aan non-profit instellingen, òf doneerde aan de kunstuitleen. Zo'n 30.000 werken bleven in de rijkscollectie.

De BKR was een subsidieregeling van het ministerie van Sociale Zaken. Het unieke van deze inkomenssubsidie is dat er een tegenprestatie voor gevraagd werd. Voor het subsidiebedrag kreeg de overheid kunstwerken in ruil. De commissies die de regeling uitvoerden bestonden niet alleen uit ambtenaren van sociale zaken, een belangrijk deel van de leden was kunstenaar. En in de regel had de directeur of conservator van het plaatselijke museum ook zitting in de commissie. De kwaliteit van

de kunst en de professionaliteit van de kunstenaar waren doorslaggevende criteria. Het is daarom de vraag of de [BKR een sociale regeling of een kunstcollectie was?](#)

Het was in principe een gemeenschappelijke subsidie van het rijk en de gemeenten. Daarom kwam het merendeel van de kunstwerken in bezit van de Nederlandse gemeenten die bij de regeling betrokken waren. Al deze kunstwerken tezamen vormden in loop der tijd een kunstcollectie in iedere participerende gemeente. Zo ook in Eindhoven.

Eindhoven is vanaf de jaren 50 zeer actief geweest op het gebied van kunst. Het [Van Abbemuseum](#) toonde de laatste internationale ontwikkelingen in de beeldende kunst en de Philips elite sponsorde de schone kunsten. Toen Eindhoven de kwaliteit van het collectiebeheer door het rijk onder de maat vond besloot de [gemeente Eindhoven in 1977](#) de regeling verder alleen uit te voeren. Daarom heeft de RCE geen BKR kunstwerken uit Eindhoven van na 1977 in de collectie.

3. Play Van Abbe

[Play BKR Eindhoven](#) was een onderdeel van het project [Play Van Abbe: Het museum in de 21e eeuw](#) dat 18 maanden lang zou lopen (november 2009 t/m juni 2011). Met een gevarieerd programma dat bestond uit tentoonstellingen, performances, lezingen en discussies wilde het Van Abbemuseum vragen stellen over het verleden, heden en de toekomst van musea en culturele erfgoedinstellingen. Het project bestond uit vier tentoonstellingen waarin de positionering van het kunstmuseum in relatie tot politieke, maatschappelijke en esthetische aspecten werd onderzocht. Daarnaast werden de historische museummodellen, de betekenis van het verzamelen en de collecties, en de bezoekerservaringen van verschillende soorten publiek bestudeerd.

Voor deel 3 "[De principes van verzamelen - Het verzamelen van principes](#)" (september 2010 – februari 2011) werden de RCE en het Van Abbemuseum partners. Vandaar de toevoeging "Play" aan de naam van het project Play BKR Eindhoven. Het verzamelen stond hier centraal: "Wat betekent het om kunstwerken samen te brengen en te bezitten? Welk wereldbeeld roep je op met een collectie? Wie brengt de werken samen en waarom?." Om deze vragen te beantwoorden had het Van Abbemuseum binnen het deel "[De principes van verzamelen - Het verzamelen van principes](#)" een sectie met de titel "Persoonlijk beeld van historische momenten", een andere sectie over "Verzamelingen van kunstenaars", en de derde sectie over "Institutionele verzamelingen". Binnen de laatste sectie werd de herkomst van enkele kunstwerken van de Van Abbemuseum collectie openbaar gemaakt. Rond de tijd van de opening van het deel 3 maakte de RCE ook de geschiedenis van enkele BKR Eindhoven kunstwerken openbaar met het blogbericht "[Opening up the collection](#)". Het was binnen de sectie "Institutionele verzamelingen" waar het ICN een ruimte kreeg om het Play BKR Eindhoven project te tonen.

In de [Play BKR Eindhoven-zaal](#) hing een groot beeldscherm aan de muur dat opvattingen toonde van kunstliefhebbers over de [toegankelijkheid van museale collecties](#). In het midden van de zaal stond een touchscreen waarop de bezoeker de www.bkrkunst.nl website kon bekijken en meer over het Play BKR Eindhoven project lezen. Daarnaast lagen op de grond enkele BKR Eindhoven kunstvoorwerpen die al ingepakt en klaar waren om te laten bezorgen bij particuliere liefhebbers in Eindhoven. De kunstliefhebbers toonden zich bijzonder kritisch en oordeelden dat de collectie van het Van Abbemuseum niet goed toegankelijk is. Veel werk van Eindhovense kunstenaars wordt niet of nauwelijks door het Van Abbemuseum getoond. Schilderijen van Kees Bol, Johan Lennarts of Ad Snijders, om drie grote namen te noemen, komen zelden uit het depot. Dat betreuren veel van de bezoekers van het Van Abbemuseum, die aan Play BKR Eindhoven meededen. "Waarom gaan de kunstwerken die in het depot liggen niet naar een ander museum, of naar een kunstuitleen?", vroegen ze zich af.

4. De kunstenaars

Het rijke kunstleven van Eindhoven trok veel kunstenaars aan. In de loop van de jaren hebben daarom ook vele kunstenaars in Eindhoven en omgeving gebruik gemaakt van de BKR. De kunstenaars hebben altijd een grote invloed gehad op de ontwikkeling en uitvoering van de BKR, zowel door deelname aan de BKR commissies als via de kunstenaarsbonden, zoals de BBK. De [Beroepsvereniging van Beeldende Kunstenaars](#) (BBK) is in 1945 opgericht om op te komen voor de belangen van beroepskunstenaars. Het werd ook de instelling die zorgde voor de [ballotage binnen de BKR](#). De BBK in Eindhoven was [zeer actief](#).

Van de 200 kunstenaars die gebruik hebben gemaakt van de BKR in Eindhoven is van 50 kunstenaars werk terecht gekomen in de rijkscollectie. Na een strenge selectie in de jaren tachtig zijn daarvan 12 overgebleven. Het werk van die twaalf kunstenaars dat bij de RCE in depot stond is ingezet in het social media project Play BKR Eindhoven. De kunstenaars waren niet allemaal afkomstig uit Eindhoven en zijn ook niet hun hele leven in deze stad gebleven. De disciplines van de verschillende kunstenaars waren gevarieerd: de ene schilderde realistische landschappen terwijl de andere abstracte foto's, of beelden van metaal of sieraden maakte. Bij elkaar bestrijkt hun werk een tijdperk van bijna 30 jaar (1949-1977).

De 12 kunstenaars zijn [Kees Bol](#), [Johan Lennarts](#), [Ad Snijders](#), [Herman van den Boom](#), [Pieter Stoop](#), [Jan Goossen](#), [Pieter Celie](#), [Clemens van den Broeck](#), [Jan Martens](#), [Lukas Smits](#), [Paul Panhuysen](#), [Willy Schmidhamer](#). Tijdens het project probeerden we alle kunstenaars of familieleden van hen te bereiken. Dit leverde veel en [interessante informatie op over de BKR](#), over de kunstactiviteit in Eindhoven in de jaren 1950-80 en over de kunstenaars en hun werk. We ontmoetten de [familie van Kees Bol](#). Een grote familie die trots is op Bol en die mee deed aan het Kunst-bij-u-thuis experiment en de Open Dag. Van de overleden Johan Lennarts was er veel gepubliceerde informatie te vinden, en het Van

Abbemuseum had ook [archiefmateriaal van Lennarts](#) en andere BKR Eindhoven kunstenaars. We bezochten de [weduwe van Ad Sniijders](#) bij haar thuis en waar het atelier van de kunstenaar gevestigd was (en niets was veranderd sinds zijn dood). [Yvette Lardinois](#), de weduwe van Jan Goossen was een rijke bron van informatie, eerst per e-mail en daarna door middel van persoonlijke gesprekken. [Clemens van den Broeck](#), [Lukas Smits](#) en [Paul Panhuysen](#) opende de deuren van hun huizen voor ons, waar wij hun werk ter plekke konden zien. Herman van den Boom hebben we gesproken over de BKR tijdens de opening van het Play Van Abbe deel 3. We hadden telefonisch contact met Pieter Stoop, en van Pieter Celie en Willy Schmidhamer kregen wij nieuws per e-mail. Met Jan Martens hebben we uiteindelijk geen afspraak kunnen maken. Al deze bezoeken en gesprekken leverde niet alleen nuttige informatie op, maar betekende ook de herontdekking van een netwerk van kunstenaars en kunstliefhebbers.

5. Interne Betrokkenheid

Een zeer belangrijk factor binnen het toegankelijkheidsprogramma was de democratisering in de kunsten. De BKR betekende een belangrijke verruiming van de mogelijkheden voor de lagere inkomensklassen om het beroep van kunstenaar uit te oefenen. In het kader van Play Van Abbe vroegen we ons af hoe het zit met de democratisering van het gebruik van openbare kunstcollecties. Welke zeggenschap heeft de burger over de kunstwerken die in zijn naam worden aangekocht en beheerd? In Play BKR Eindhoven experimenteerden we met de democratisering door 'buitenstaanders' zeggenschap te geven over de collectie. Het democratiseringsproces begon met de betrokkenheid van alle medewerkers van de sector Kunstcollecties. Onder hen waren onderzoekers, restauratoren, depotmedewerkers en logistiek- en administratief medewerkers. Het idee was dat zij een kunstwerk kozen en daar op allerlei manieren mee aan de slag gingen. De collega's kozen de kunstwerken naar puur persoonlijke smaak en deden mee als liefhebbers. De speelse insteek van het experiment sprak hen aan. Het democratiseringsexperiment leverde een rijke oogst op aan bijdragen waarin de kunstwerken opnieuw werden bekeken en gewaardeerd. De één [nam contact](#) op met de kunstenaar en stelde vragen over het werk, de ander vertelde een [persoonlijk verhaal](#) dat gerelateerd was aan het onderwerp van het kunstwerk. Bijzondere bijdragen van collega's waren een filmpje met [het meten van een sculptuur](#), of het schrijven van poëzie geïnspireerd door het door hem gekozen kunstwerk. De BKR Eindhoven collectie stond eindelijk weer in de aandacht!

Door dit enthousiaste begin kwamen onverwachte kansen langs. Dit was zeer belangrijk voor de ontwikkeling van het project, omdat het zo experimenteel was. Voor iedere nieuwe actie was de [medewerking](#) van collega's noodzakelijk die extra tijd vrij moesten maken in hun agenda's. Dat lukte dankzij de persoonlijke betrokkenheid die ze met de kunstwerken hadden en door de nieuwsgierigheid die een experimenteel project zoals het Play BKR Eindhoven oproep.

6. Grote BKR Eindhoven Catalogus

De BKR Eindhoven kunst die verspreid was over Eindhovense instellingen kreeg ook onze aandacht. Ze vormde samen met de BKR Eindhoven kunstwerken van de RCE de 'BKR Eindhoven kunstcollectie'. Om de gehele collectie toegankelijk en zichtbaar te maken namen wij de initiatief om een [Grote BKR Eindhoven Catalogus](#) te maken.

Het initiatief leidde tot een nieuw onderzoek binnen het project. De door de gemeente aangeleverde lijst van beheerders van BKR Eindhoven kunstwerken was niet up-to-date. Enkele instellingen bestonden niet meer en hadden de kunstcollecties aan andere instellingen geschonken. Sommige kunstbeheerders hadden helemaal geen database. Om dit op te lossen hebben wij contact opgenomen met alle instellingen en alle data geverifieerd. Ook gingen wij [op bezoek](#) bij die instellingen die het grootste aantal BKR Eindhoven kunstwerken in bezit hadden. Wij bezochten het Parktheater (october 10, 2010) Fontys Hogescholen (november 25, 2010), SVVE De Archipel (december 2, 2010), het Regionaal Opleiding Centrum (ROC, December 13), de Geestelijke Gezondheidszorg Eindhoven en het Maxima Medisch Centrum (January 12, 2011).

De status van de collectie in de verschillende instellingen was nogal verschillend. In het [Parktheater](#) was er veel aandacht en waardering voor de kunstwerken en op de Fontys Hogescholen waren ze bezig met de inventarisatie van de kunstcollectie en hadden ze plannen om de studenten bij de kunstwerken te betrekken. Bij de SVVE De Archipel, de [Geestelijke Gezondheidszorg Eindhoven](#) en de Maxima Medisch Centrum had de belangstelling voor de kunstwerken niet zozeer betrekking op de geschiedenis en betekenis, maar meer op het effect dat ze op de medewerkers en klanten zouden kunnen hebben.

Alle kunstwerken (278) werden gefotografeerd, gedocumenteerd en online gezet op het [Flickr profiel](#) van het Play BKR Eindhoven project. Dit leidde tot een openbare catalogus.

7. Social Media

Play BKR Eindhoven was een social media project. Op verschillende manieren is onderzocht hoe social media ingezet kunnen worden om de toegankelijkheid van de BKRcollectie Eindhoven te vergroten. Allereerst werd de communicatie over het project via een blog en website gevoerd. Belangrijk hierbij was de deelname van de medewerkers van de sector Kunstcollecties van de RCE. Zij publiceerden regelmatig over hun keuzes en persoonlijke onderzoeksprojecten. Daardoor was de blog ook de plaats waar te zien was waar iedereen op dat moment mee bezig was: de geschiedenis van de BKR, het zoeken van de kunstenaars (met een paar oproepen voor hulp toen wij een paar van de kunstenaars niet konden vinden), nieuwe experimenten, etc.

Op [Flickr](#) waren oorspronkelijk de 74 BKR Eindhoven kunstwerken die in het RCE-depot stonden geupload, en in de loop van de tijd kwamen daar de BKR Eindhoven werken bij. Op [Vimeo](#) kwamen alle video's terecht over het project, over de persoonlijke keuzes en over de restauraties. Het project

had een eigen [Facebook](#) en [Twitter](#) account waarin alle blogberichten automatisch werden gepubliceerd en waar reacties van vrienden en bezoekers te zien waren.

De cross-mediale manier van werken bracht ons veel bezoekers waar wij normaal gesproken niet zo gemakkelijk contact mee kregen via onze website. De views van de verschillende pagina's binnen het blog bleken niet-logisch en onverwacht te zijn: Posts met praktische informatie werden weliswaar het meest bekeken, maar de rest van de berichten werd bezocht door het specifiek opzoeken van een kunstenaar of kunstwerk via Google.

Wat altijd goed werkte was publiciteit over het project via de aloude media. Na de publicatie van een krantenbericht in de lokale pers, een interview op de lokale radio of na een evenement kreeg de website de meeste bezoekers. Dit effect wordt ook geconstateerd bij [andere projecten](#) die de sociale media gebruiken om een breed publiek te trekken.

Sociale media zijn dus wel geschikt om bijvoorbeeld online discussies te voeren en informatie te verschaffen, maar om de aandacht te trekken werken de oude media nog steeds heel goed.

We vroegen ons ook af of het mogelijk was om de projectresultaten te ontsluiten via de grote internetplatforms en netwerken. We hebben enkele mogelijkheden uitprobeerde. De biografieën van de 12 kunstenaars die deel uitmaakten van het project hebben we op [Wikipedia](#) gezet. Flickr is gebruikt om de foto's van de kunstwerken op te plaatsen en Vimeo voor de filmpjes die we gemaakt hebben.

8. Een tentoonstelling in privé ruimtes: Kunst-bij-u-thuis en de Open Dag

Het [Kunst-bij-u-thuis](#) experiment was een idee van [Galit Eilat](#), de gastcurator van de tentoonstelling "De principes van het verzamelen / het verzamelen van principes". Zij suggereerde de BKR kunstwerken uit Eindhoven ingepakt in de tentoonstelling op te nemen om zo de ontoegankelijkheid van de collectie te visualiseren. Door de situatie om te keren en de werken bij Eindhovenaren thuis te exposeren zou de rol van het museum bij het toegankelijk maken van kunst ter discussie worden gesteld.

Iedereen in Eindhoven kon zich aanmelden voor één van de tien kunstwerken die zouden worden uitgeleend tijdens de tentoonstellingsperiode. Voorwaarde was dat men toelichtte waarom men het kunstwerk wilde lenen en zijn keuze te [motiveren](#).

Uiteindelijk is van tien kunstenaars werk uitgeleend aan [particulieren](#) in Eindhoven. Hoewel de kunstwerken zich nu dus buiten het depot bevonden bij mensen die deze kunstwerken graag in huis hadden, waren zij nog immer fysiek onbereikbaar voor de rest van de bewoners van Eindhoven. Om dit goed te maken hielden alle kunstenaars op 16 januari 2011 'open huis'. Via [Google maps](#) en [Umapper](#) werden op de plattegrond van Eindhoven de locaties in kaart gebracht. Dit experiment leverde wederom interessante [ontmoetingen](#) en [verhalen](#) op die terug te vinden zijn op de blogpagina.

9. De Krabbedans

De Krabbedans was een kunstcentrum dat jonge kunstenaars de kans gaf hun werk te tonen aan het Eindhovens publiek. Er werden regelmatig tentoonstellingen, werkateliers, educatie en workshops georganiseerd. Oppericht in 1945 als Kunstkring de Kempen, begon de kunstenaarskring in 1950 om hun werk tentoon te stellen als een Salon des Refusés (Salon der geweigerden), en rond die tijd werd op voorstel van Kees Bol de kring Krabbedans genoemd. In 1975 ging de kunstuitleen van de Krabbedans officieel van start. In 1993 kreeg de Krabbedans een deel van de BKR kunstwerken die de gemeente Eindhoven tot dat moment beheerde. Begin 2013 moest de Krabbedans door het stopzetten van de subsidie zijn deuren sluiten.

De geschiedenis van de Krabbedans was verbonden aan die van de BKR kunstenaars. Naast de oprichting van het kunstcentrum door Kees Bol, exposeerden er regelmatig BKR Eindhoven kunstenaars. Van de 12 kunstenaars van de Play BKR Eindhoven project, hebben Pieter Celie (1972, 1976), Johan Lennarts (1960, 1963), Willy Schmidhamer (1974, 1976), Ad Snijders (1973) en Pieter Stoop (1975, 1977) solo of groepstentoonstellingen gehad in de Krabbedans. Zelf had de Krabbedans twee [werken van Johan Lennarts](#) in bezit: *Opstijging* (1958) en *Bosrand* (1958/9). Door de al genoemde omstandigheden en haar missie om kunst tot een breed publiek te brengen, werd de Krabbedans de tweede partner van het Play BKR Eindhoven project.

Als partner deed de Krabbedans mee aan de [Open Dag](#) van het Kunst-bij-u-thuis experiment. *Opstijging* en *Bosrand* waren op 16 januari bij de Krabbedans te zien. Daarnaast bood de Krabbedans de mogelijkheid om [een tentoonstelling](#) in zijn eigen ruimte te organiseren met de kunstwerken die privé uitgeleend waren tijdens het Kunst-bij-u-thuis experiment. Op 8 april 2011 opende de tentoonstelling "[Uit de doeken.](#)" Er waren dus de veertien schilderijen van het ICN, het beeld *Ontmoeting* van Jan Gossen en twee ringen van Clemens van den Broeck, en de twee schilderijen van Lennarts in bezit van de Krabbedans. Bij de opening waren onder andere de beheerders van twee kunstcollecties in openbare Eindhovens instellingen (die al contact met ons hadden gehad voor het Groet BKR Eindhoven Catalogus), twee privé leners van BKR kunstwerken (van Kunst-bij-u-thuis), enkele collega's van het ICN, Paul Panhuysen en de weduwen van Jan Goossen en Ad Snijders aanwezig.

Deze tentoonstelling was een fysieke en symbolische afsluiting van het Play BKR Eindhoven project.